

STS de 21 de juliol de 2021, recurs 4877/2018

Videovigilància i prova en un cas d'acomiadament (accés al text de la sentència)

Un treballador d'una empresa de seguretat **va ser acomiadat per no seguir el protocol de protecció d'un recinte firal. La prova es va obtenir a partir del visionat de les imatges de les càmeres de seguretat instal·lades als aparcaments i entrades del recinte.** Es va poder comprovar que registrava al corresponent imprès, com a efectuats, controls de vehicles que en aquelles imatges no constava que s'haguessin realitzat, mentre que amb caràcter previ **havia consentit expressament que es poguessin tractar les seves dades personals i imatges emmagatzemades en aquests enregistraments.**

Després de la constatació de les faltes comeses, **l'empresa li va comunicar el seu acomiadament disciplinari**; posteriorment el treballador va procedir a comunicar a l'empresa que cancel·lava la seva autorització en relació amb les dades de caràcter personal i imatges que estiguessin en poder d'aquella. L'acomiadament va ser declarat, **en instància i en suplicació davant del TSJ, improcedent**, en considerar que, si bé l'empleat coneixia el sistema de videovigilància instal·lat al recinte, la seva finalitat no era el control de la seva activitat laboral, sinó el de l'accés a aquest recinte.

El TS, per contra, i aplicant la doctrina del Tribunal Europeu de Drets Humans (Sentències "López Ribalda II", de 17/10/2019), **del nostre TC** (STC 39/2016, de 03/03/2016) **i del mateix TS** (STS 77/2017, de 31/03/2017), **conclou que**, després de l'esmentada STC 39/2016, **s'han rebaixat les exigències informatives** que ha de facilitar l'empresa al treballador quan instal·la un sistema de videovigilància, sense que calgui que expressament s'informi que aquest sistema té la finalitat de controlar l'activitat laboral, considerant que és notori el coneixement per part del treballador de la seva existència. Ni tan sols cal, a aquests efectes i conforme al que disposa la STEDH "López Ribalda II", que s'informi amb detall de l'emplaçament de determinades càmeres.

En definitiva, **el treballador coneixia l'existència d'aquest sistema de videovigilància i la prova de la reproducció d'allò enregistrat per les càmeres era una mesura justificada, idònia, necessària i proporcionada respecte de la finalitat perseguida**, per la qual cosa aquesta prova s'hauria d'haver admès i valorat a els efectes de la qualificació de l'acomiadament disciplinari exercit per l'empresa. Conseqüentment, **s'anul·la la sentència recorreguda i es determina la necessitat que se celebri un nou judici en què s'admeti la prova aportada per l'empresa.**